

געגועים

דברי התעוררות והתחזקות בתפילה
וגעגועים שנזכה להגיע לציון רביה"ק
ובפרט על ימי ראש השנה הבעל"ט
מפי הרה"ח רבי יצחק פריעדמאן שליט"א
ערב ראש חודש ניסן תשפ"ב

הגיע מכתב מהעיר ברסלב שהם ביקשו שרבי אהרן ישאר איתם על ימי ראש השנה, ורביה"ק אמר לו שלא יישאר ושיחזור לעירו, ור' נתן כותב על זה **ואף על פי כן אנחנו זכינו להיות רגילים לעמוד לפניו שמענו והבנו ברמז ובפירוש כי פנימיות רצונו אינו נוחה בזה כלל, רק הוא מוכרח לומר להם כך מחמת ששואלים אותו על זה, ויש בזה הרבה לספר.**

ור' נתן מסיים וכן הוא נוהג לדורות כששואלין לרב והמנהיג על דבר שיש בו **כעין מסירות נפש** צריך להשיב לאוו אף על פי שבאמת לאמיתו רצונו שימסור נפשו על ראש השנה וישבר כל המניעות.

ויש כאן הוראה מפורשת מר' נתן שרצונו שימסור נפשו על ראש השנה וישבר כל המניעות.

[ידוע האימרא אצל אנ"ש שאם רבי אהרן דער רב (היה מאד חשוב אצל רביה"ק, וידוע שרבינו השתמש ג' פעמים בחייו בזכות אבות ופ"א השתמש בזה כדי להביא את רבי אהרן להיות רב בברסלב) היה מגיע באותו השנה לאומן רבינו לא היה מסתלק מהעולם].

להתעורר להתפלל מעכשיו על ראש השנה

כל המלחמות שקורה עכשיו בעולם מהווה אזהרה לחסידי ברסלב שיתעוררו כבר מעכשיו ויתחילו לקרוע שערי שמים, וכמו שגדולי אנ"ש הכריזו היום על יום תפילה ובכל בתי המדרש שלנו אמרו יו"ק והתפילות שרביה"ק יעשה למען כבודו, ובוודאי שאנחנו מבקשים על ביאת המשיח, אבל עצם זה שאנחנו מתפללים על ראש השנה של רביה"ק זה קירוב הגאולה, וכמו שמוהרנ"ת אמר בפירוש (מובא בהתחלת כוכבי אור) שכל נסיעה ונסיעה של כל אחד ואחד יהיה לו חלק בקץ הגאולה.

כל המניעות כדי לעורר אותנו לא להרפות מתפילה

וב"ה משנת תשמ"ט נפתח שוב השערים של אומן וברוך השם שיש יהודים שלא החסירו אפילו פעם אחת מלבוא על ראש השנה, למרות שבשנים האחרונות היו מניעות עצומות ממש בשנת תשפ"א ותשפ"ב, ועכשיו רואים שנמצאים בערב ראש חודש ניסן והבע"ד וחילותיו בכל כוחותיו, אם זה חיילים רוסיים ואם זה חיילים אוקראינים ואפילו להבדיל יהודים, כבר מעמידים מניעות גדולות.

מסירות נפש על כל המצוות

כעת יש מניעות מאד גדולות לנסוע לציון רביה"ק, וזה ממש בגדר מקום סכנה, אבל יש יהודים ששברו אפילו מניעות אלו.

ואיני נכנס לענין כי איני פוסק ומורה הוראה, וצריך כח ההוראה לדעת האם במצב הזה מותר או אסור או מחויבים לנסוע, אבל צריך לדעת שנפסק כמה פעמים בשולחן ערוך, שאפילו שכתוב בתוה"ק שעל ג' עבירות האדם מחוייב להיהרג ולא לעבור וחוז' מעל ג' אלו ההלכה היא וחי בהם ולא שימות. ואנו יודעים שלגבי שבת שזה שקול כנגד כל התורה כולה ומי שמחלל שבת יינו יין נסך ופיתו פת עכו"ם, ובכל זאת כשיהודי אינו בקו הבריאות מחוייבים לחלל שבת בשבילו כי מוטב שיחלל שבת אחד ואל יחללו שבתות הרבה, אבל כשיהודי מוסר נפשו על חילול שבת הוא מקבל שכר על זה, והשו"ע חוזר על זה כמה פעמים שזה מה שנאמר שאין חיוב למסור נפשו רק על ג' דברים זה רק מצד הדין אבל אם רוצה למסור נפשו אינו עושה עבירה בזה ומקבל שכר על כל מצוה שמוסר נפשו, אם ימסור נפשו על מצוות ציצית או על תפילין ולימוד התורה לכבוד השי"ת הוא יקבל שכר על זה.

בירור הלכה רק ע"י מורה הוראה הנמנה על חסידי ברסלב

והנה בענין המניעה שיש עכשיו בנסיעה לציון רביה"ק, ואיני נכנס לפסק הלכה, וצריך לשאול מורה הוראה הנמנה על חסידי ברסלב דייקא, שמבין ענין הנסיעה לציון רביה"ק ובפרט על ערב ראש חודש ניסן.

מסירות נפש ממש להגיע לציון על ימי ראש השנה

ובחיי מוהר"ן משמע שצריך שיהיה מסירות נפש רק על ערב ראש השנה להיות בציון הקדוש ובראש השנה בקיבוץ בעיר אומן.

ומוהרנ"ת לא כותב את זה במפורש, אבל כשלומדים את זה היטב כששמעו מרבינו שדיבר בשנתו האחרונה לפני הסתלקותו (חיי מוהר"ן גודל יקרת ראש השנה שלו אות ד), ציווה רבינו על מסירות נפש ממש להגיע אליו על ראש השנה.

וכמו שמובא שם שהרב של ברסלב רבי אהרן דיבר עם רבינו האם להישאר אצלו על ראש השנה או לחזור לברסלב, כי

הצדיקים מחמת רוב דביקותם בהקב"ה תפילתם בדמעות

אנחנו אנשים פשוטים צריכים לרחם על עצמנו ולהתפלל בכל תפילה ותפילה ולבקש מהשי"ת ואם אפשר בדמעות צריך לבקש עם דמעות, וצריך שיהיה דמעות של קדושה שמגיע מחמת גודל האהבה להשם יתברך.

וכמו שמצינו שנפסק בשולחן ערוך (רפ"ח סעיף ב) [שזה פחד נורא לראות איך צדיקים חיו עם השם יתברך] שמי שמזיק לו האכילה והעונג שלו זה לא לאכול אז שלא יאכל בשבת, ואומר הרמ"א שמי שיש לו תענוג לבכות כדי שילך הצער מליבו מותר לבכות בשבת. ואומר הט"ז היינו דווקא אם מחמת רוב דבקותו בהקב"ה זולגים עיניו דמעות שכן מצינו ברבי עקיבא (זוהר חדש) שהיה בוכה מאוד באומרו שיר השירים מחמת שידע היכן הדברים מגיעים, וכן הוא מצוי במתפללים בכוונה (וכנראה שזה היה מצוי אצל הט"ז). ואפשר לראות את זה בחוש גם באנשים פשוטים כשסבא מחתן נכד או נין שזה שמחה מאוד גדולה וכשמכבדים אותו בברכה אחריתא או בקריאת הכתובה נלקח ממנו הדיבור.

ומדברים כאן מדמעות כמו שר' נתן מביא כשרביה"ק אמר את ההושענות היה מסביבו ים של דמעות, כזה דביקות בהשי"ת. ואם אין דמעות אומר רביה"ק שיאמר דיבורים לה' בלי בכיות.

להכניס את אור רביה"ק לתוך הבית

ונחזור לעניינינו כשמגיע כזה חג קדוש חג הפסח ו"פסח" בגימ' "נחמן" ולר' נתן היה לו תלמידים שלא היה להם ממש כלום מצרכי החג אפילו תפוחי אדמה לא היה להם, והם בכו לר' נתן מה יהיה על פסח? ור' נתן ענה להם בחמימות הלב "אויף פסח וועט זיין ווי נעמט מען דעם פסח אליין" (=על פסח יהיה איך לוקחים הפסח בעצמו) וסוד הדבר איך לוקחים את רביה"ק שבגימ' פסח לתוך הבית.

וצריך לדעת שיש לנו רבי ולא צריך להתבייש לא מהעולם (מבחוץ) וגם לא מחסידי ברסלב שחושבים אחרת, יש לנו ברוך השם את רביה"ק רבינו נחמן בן פייגא ואין אנו מתביישים איתו. ובכל תפילה ותפילה להודות להשי"ת על כל ראשי השנים שזכינו להיות אצלו, ואחרי זה יתפלל ויאמר אני מאוד רוצה ומאד מתגעגע שבראש השנה תשפ"ג הבעל"ט אזכה להיות אצל ציון רביה"ק באומן, ובוודאי אנו מצפים שמשיח יגיע עוד היום ואחכה לו בכל יום שיבוא, ורביה"ק יקום בתחיית המתים, ואנו אומרים התפילה של ישמח משה "ונשמח בו והוא ישמח בנו", עם כל הצדיקים ביחד. וכמו שרבינו הקדוש אומר (בספר המדות) שביאת המשיח תלוי בקרבת הצדיקים. וכל כמה שנתקרב יותר לרביה"ק אנחנו יותר קרובים למשיח, ובניסן נגאלו ובניסן עתידין להיגאל במהרה בימינו אמן.

וצריך לדעת שמהיום בלילה ראש חודש ניסן עד ראש השנה הבעל"ט יש ששה חודשים מלאים ונותנים לנו את זה במתנה מן השמים, חסיד ברסלב תקשיב טוב מה שמדברים איתך, תפתח את העיניים ואת האוזניים ואת המח והלב על כן מי שרוצה להתקרב ולשבר המניעות באמת לאמיתו צריך להיזהר מאוד בלי לשאול אותו בזה כלל רק לחפש ולבקש עוד ועוד שאני רוצה להיות אצל רבינו הקדוש על ראש השנה.

ובזה תלוי התיקון מה שר' נתן מביא בהמשך בהשמטה שרבינו אמר שאפילו אנשים שהוא אינו יכול לתקן במשך השנה ובראש השנה הוא יכול לתקן (ומדובר ברביה"ק שהוא כל כך גדול כמו שר' נתן כותב במכתב "אני מאמין באמונה שלמה שרבינו הקדוש ידע שורשי נשמות מיום ברוא אלקים אדם על הארץ", שמאז שאדם וחיה נבראו יודע הצדיק כל שורשי נשמות ישראל ויכול לחלק תיקונים לכל אחד, וזהו מהשגות הקטנות שבקטנות כי היה לו השגות גבוהות ועצומות שלית מחשבה תפיסא ביה כלל).

במשך החודשים הבעל"ט לא להסיח הדעת מראש השנה

וצריך לנצל ששה חודשים אלו ולהתפלל על זה בכל תפילה "ערב ובוקר וצהריים" וגם בשעת ההתבודדות, ובכל הזדמנות. כשאדם הולך לעשות קידוש בליל שבת קודש שיאמר לפני זה אם בשקט ואם בקול שבזכות הקידוש הזה שאזכה להיות אצל רביה"ק על ראש השנה, וכשהוא קם בבוקר והולך למקווה שיגיד לפני זה שבזכות המקווה הזה אזכה להיות אצל רביה"ק על ראש השנה ושזה לא יצא מהמוח, כמו כשח"ו כשהרופא מזהיר את האדם שחיי בסכנה אזי אינו מסיח דעתו מחייו.

ואין איתנו יודע מה ואף אחד לא יכול לדעת מה הולך להיות איתו, וכמו שרבינו הקדוש כותב בשיר בתחילת ליקוטי מוהר"ן "והגוף אפשר עכשיו בא יומו" אבל ההעלמה מאוד גדול שאפילו יהודים מבוגרים שהם בריאים ובאים והולכים לא חושבים על התכלית. יש תפילה בששון ושמחה באידיש מר' אברהם ב"ר נחמן שההעלמה כל כך גדול ששוכחים שמגיע היום ויש עלמא דאתי (היה לי ידיד נאמן ר' בעריל פיש ע"ה שאמר לי שאת התפילה הזו באידיש רגיל על לשונו שעוד נשכב עם הרגליים לדלת, ודיבר הרבה מזה והיה חי בעלמא דאתי).

וראש השנה צריך להיות אצל כל אחד ואחד ראש וראשון, וכמו שזה נקרא באמת "ראש השנה" וכמו שרביה"ק אמר שהעיקר אצלי זה ראש השנה, ובצום גדליה אני כבר מטה אוזניי לשמוע איך שמעירים לסליחות של שנה הבא, כי כל השנה עובר אצלי כהרף עין, ורבינו אומר בתורה סא שצדיק שמקושר ללמעלה מהזמן כל המושג של זמן זה אצלו רק חלום.